

MONITOR

Na R. P. 1770.

Nro L.

d. 23. Czerwca.

Z HORACYUSZA

I.

DO MERKURYŪSZA.

Prosi go, aby mu pieśń złożył, którąby mógł
serce *Lydy* do miłości ku sobie nakłonić, przywiodł-
szy baieczną o *Danaidach* powieść.

Mercuri, nam te docilis magistro

Movit Amphion lapides canendo &c.

Lib. III. Ode XI.

MERKURY (bo twym pojętny ćwiczeniem
Wzruszał kamienie *Amfion* swym pieniem)
Ty także *Lutnio*, siedmią nastroiona
stron, brzmieć uczona.

Bbb

Ni gło-

Ni głośna przedtym, ni wdzięczna, dziś stołom
 Przyjemna pańskim, przyjemna kościołom,
 Tak brzmij, by LYDE nadstawiała ucha,
 proźbom mym głucha.

Która tak igra, iak trzyletnia płocha
 Zrzebica, ni się da dotknąć by trocha,
 W małżeńskie ieszcze nie dościgła gody,
 przez wiek swoy młody.

Ty wieść tygryfy, ty za sobą bory
 Możesz, ty bieg rzek zatamować skory:
 Tobie ustąpił ślodk brzmiącey frogi
 co strzeże progi

Piekielne Cerber, choć ma łeb okryty
 Stem węzów, y dech pufacza jadowity,
 Y choć mu piana z troistego pyśka
 wraz z ropą pryśka.

Ba y *Ixion* z *Tycyuszem* męki

Zdał się swey nie czuć: słyszac ślodkie dźwięki,
 Na czas swe miały *Danaowe* Dziewki
 fuche konewki.

Niech słucha LYDE zbrodni tych Dzieweczek
 Y kary, iak im ginie woda z beczek
 Bezdennych; y iak choć nie rychtę czeka
 karanie człeka

Za winy w piekle: Nieszbożne (uczynić
 Coż bowiem więcey mogły, co zawinić
 Gorzey?) swych mogły oblubieńców razem
 zgubić żelazem.

Jedna z nich godna *Hymena* pochodni (*)
 Co oycę zwiódła sprawcę takiej zbrodni
 Wspaniałym kłamstwem, godna Panna chwały
 w wiek nie przetrwała.

Wstań (która rzekła mężowi młodemu)
 Wstań, byś nie przyszedł ku snowi wiecznemu,
 Zkąd się nie lękasz; z świekrem okrutnice
 odrwiy fieszryce.

Ktore iak lwice gdy cielców dopadną,
 Morduią mężow frogością szkaradną,
 Łaskawza nad nie, nie zatrzymam ia cię
 ku życia stracie.

Bym ięzcę w więzach z woli oycę miała,
 Zem ci z dobroci życie zachowała:

By mię w kray pufty *Numidow* zawzięty
 posłał okręty;

Jdź, gdzie Cię wiatry, gdzie unoszą nogi,
 Gdyć noc y *Wenus* sprzyia, idź moy drogi!
 Y ten z miłością żal pamiętny sobie
 pisz na mym grobie.

I I.

(*) *Hypermnestra*, która iedna tylko z pięciudziesięci
 siostr à Corek Danaowych, *Lyncęuszowi* oblu-
 bieńcowi swemu życie swą łaską ocalała.

I I.

DO NEOBULI.

Neobule miłością *Hebra* zaprzętiona, życie
gnaśne y prożniące prowadzi.

Miserarum est, neque amori dare ludum,

Neque dulci mala vino lavere &c. L. III. Od. XII.

Nędznie to życie, ni się z kochankiem zabawić,
Ni winem troski splotać; lecz się gryść y trawić,
Bojąc się złych słow stryja o lada uczynek.

Tobie kądział skrzydłały *Cytherei* synek,
Tobie krosna, *Minermy* dzieło, z rąk wytrąca
Hebra *Lipareyskiego* kraja iśniejąca:

On nad *Bellerofonta* iędziec jest przednieyszny,
Nikt w szermierkiewy, nikt nadeń w gonitwach
sprawnieyszny,

Gdy zmył w wodzie *Tybrowey* barki namaszczone:
On y uciekające przez pola przestronne
Swiadom strzelać ielenie, y w gęstey krzewinie
Kryjącego się dzika oszczepem nie minie.

I I I.

DO ŹRÓDŁA BLANDUZYI.

Ofiarę źródłu obietnicie, ktorego przyjemność
przedziwnie zaleca.

O Fons Blandusie splendidiior vitro &c.

Lib. III. Ode XIII.

O źródło

O źródło BLANDUZYI jaśnieysze kryształu!
Godne wina słodkiego y z kwiatow udziału:

Jutro ci dany koziefek odemnie

Będzie, ktorego przeznacza daremnie

Czoło na kozy y z kozły turnieie,

Co ma pierwizemi rogami pęcznieie:

Gdyż kwiąg zrumieni swoią zimne twoie,

Potomek capa inrliwego, zdroie.

Ciebie nie śmie gorącey kanikaly chwila

Tknąc upałem: twe zimno wdzięcznie się przymila,

Gdy wołom w plugu ziągym, z swey wody

Y trzodzie daiesz rozbiegley ochłody.

Poydziesz ty w poczet sławnych źrzodeł cale,

Gdy wspomnę wierzbę stojącą na skale

Tam wydrożoney, zkąd twoie strumienie

Szemrzące słodko, śkaczą przez kamienie.

I V.

NA C H L O R E.

Aby już będąc babą, niepowsięgliwey
rozpułty zaniechała,

Uxor pauperis Flyci

Tandem nequitia pone modum tua &c.

Lib. III. Ode XV.

Zono Jbika, ktory dość ma biedy

Z ubośtwem, wzdy też uczyn koniec kiedy

Swey

Swey pfcocie, swoim sprawom niegodziwym.

Bliższa iuż grobu wiekiem swym sędziwym,
Przestań się trzpiotać między dziewczętami,
Snując się ciemną mgłą między gwiazdami.
Albowiem ieżli co kiedy *Pholoi*,

Tobie bynaymniey, *CHLORO*, nie przystoi.
Przystoyniey *Corka* do domow młodzieży

Jak za pobudką bębnow *Thyas* (*) bieży:
Ją miłość młodą przyniewala *Nota*,

Ze się iak koza koło niego trzpiota:
Zaś z *Luceryńskiey* przedza Ci przystoyna
Jest wełny, *Babo*, a nie lutnia stroyna,
Ni z purpurowey wieniec roży, ani
Wino do lagru wyłączone z bani.

V.

D O F A U N A

Bożka leśnego zaraźliwego prosi, aby przecho-
dząc przez iego pola, łaskawie się z nim y z domo-
wnikami obfzedł, przypominając mu coroczne
swoje z nabożeństwem ofiary.

Faune Nympharum fugientium amator.

Lib. III. Ode XVIII.

Faunie, pierzchliwe co kochasz *Dryady* (**)
Przez pol granice moich stawiaj ślady
Łaskawe, y z nich wzdy wychodź bez szkody
maluczkiey trzody.

Wszak

(*) *Bacchusowa* czernica czyli *popadya*.

(**) *Nimfy* leśne.

Wszak co rok kozieł pada Ci ofiarą,
 Winoć się szczodrze sporą leie czarą,
 Y ołtarz mnogim kurzy się bez miary
 kadzidłem stary.

Jgraią w polu y stada y tizody,
 Gdy Grudzień twoich wraca świąt obchody,
 W dni tve, z roboczym proźnią od pracy
 wołem wieśniacy.

Między barany chodząc wilk nie kąsa,
 Las liściem ziemię na twą cześć potrzebą,
 W którą y Oracz trzykroć nogą biele,
 wesoł gdy piie.

V I.

D O P Y R R H A

Aby nadobnego *Nearcha* od kochanki swajey
 nie odrywał.

Non vides, quanto moveas periclo

Pyrrhe, Getula carulos leana &c.

Lib. III. Ode XX.

Nie widzisz PYRRHE, iak lwica zawzięta
Getulka, ktorey chceż porwać szczenięta?
 Nie strzymasz walce Władziero, y z trwogi
 ucieszysz w nogi.

Gdy

Gdy przez zastępy młodzieńców się będzie
 Drzeć gwałtem, aż wzdry *Nearcha* zdobędzie,
 Spor będzie wielki, komu się dostanie
   łupem kochanie.

Tym czasem gdy ty strzał dobywaśz, ona
 Też ostrzy zęby straszne rozdrażniona,
 Sędzia tej bitwy, zwycięstwo przysądzi,
   jak wola zrządzi,

Który się chłodzi, wonią uroszone
 Maiąc po barkach włosy rozpuszczone
 Jako *Nireusz* (♄) lub porwany który (♄♄)
   był z *Idy* gory.

(♄) *Krol wyspu Naxos, ze wszystkich Grekow, kro-
 rzy się byli pod Troję wyprawili, wyjąwszy Achillea,
 najpiękniejszy,*

(♄♄) *Ganymedes krolewic Trojański, od Jowisza
 w postaci orła uniesiony.*

